

Kung Wallemo.

(Mycket gammal folkvisa.)

God afton Kung Wallemo. Du Fager Ungersven. Uti lunden.

Vart gäller din resa så sent om en kväll?

Det rimmar så väl i vår ungdom.

God afton, min skön' Jungfru. Vad jag vill säga dig. Uti lunden.

Säg har du lust, att följa åt landet med mig, Det rimmar.....

Nog har jag lust, att följa åt landet med dig. Uti lunden...

Men jag har så många, som vakta uppå mig. Det rimmar.....

På mig vaktar Fader. På mig vaktar Mor. Uti lunden.....

På mig vaktar Syster, På mig vaktar Bror. Det rimmar.....

På mig vaktar också min kära Fästeman. Uti Lunden

Den som jag mest rädes, det är väl också han. Det rimmar.....

Kung Wallemo han gjorde sina armar så stark'. Uti lunden.

Så satte han skön' Jungfrun uppå gängarens bak.Det rimmar.....

Så redo de sig uti rosendelund.Uti lunden.

Där satte de sig neader,att vila en stund.Det rimmar.....

Kung Wallemo han luta sig uti skön' Jungfruns sköt'.Uti lunden.

Där sov han en sömn,som visst ej var mycket söt.~et rimmar.....

Nu hör jag min faders gängare går.Uti lunden..

Den har ej varit ute på aderton år.Det rimmar.....

Nu hör jag min moders förgyllande lur.Uti Lunden.

Den har ej varit i bruk,se'n mim moder stod brud.Det rimmar.....

Kung Wallemo! Kung Wallemo! Stig upp i Jesu namn.Uti lunden.

Annars så bliver du slagen allt uti min famn.Det rimmar.....

Först högg han syster och sedan högg han bror.Uti lunden.

Sedan högg han huvudet av hennes käre far.Det rimmar.....

Kung Wallemo! Kung Wallemo! Ack, stilla nu ditt svärd. Uti lunden.

Så skammelig en död var min käre far ej värd. Det rimmar.....

Så redo de sig i den tolvmila skog. Uti lunden.

Kung Wallemo han talade slätt icke ett ord. ~~Wixlaxax~~ Det rimmar...

Kung Wallemo! Kung Wallemo! Hvi rider du så tyst. Uti lunden.

Du som förut har haft sju konungars röst. Det rimmar.....

Ack, hör du min skön! Jungfru, vad jag vill säga dig. Uti lunden.

Ser du inte blodet, som rinner utav mig. Det rimmar.....

Så redo de sig till Kung Wallemos led. Uti lunden.

Där stod hans moder och luta sig därvid. Det rimmar.....

God afton Kung Wallemo, med bleka bruden din. Uti lunden.

Hon är ju så blek, som hon hade varit död. Det rimmar.....

Hon må väl vara bleker och slätt icke röd. Uti lunden.

Hon har ju sett sin faders och sju bröders död. Det rimmar

Skriv endast på denna sida!

Ack, käre min broder, ställa in min häst. Uti lunden.

Ack, kära min moder, hämta mig en präst. Det rimmar.....

Ack, kära min syster bädda mig min säng. Uti lunden.

Ack, kära min fästemo, kom och sitt mig näst. Det rimmar.....

Om morgonen klockan åtta innan dagen sken ljus. Uti lunden.

Då var där tre lik i Kung Wallems hus. Det rimmar.....

Det ena var Kung Wallemo, det andra var hans mor. Uti lunden.

Det tredje var hans fästemo av sorgen bliven död.

Det rimmar så väl i vår ungdom.

Denna visa har jag upptecknat efter diktering av fru Elin Axelsson, Orrahuset. Hon har i sin barndom lärt den av sin farmor Elsa Andersdotter född i Hallaröd 1813. Visan har hon aldrig haft eller sett upptecknad utan hon hade den i minnet. Elsa Andersdotter dog när fru Axelsson var 14 år och nu är hon 47, men hon har ett ovanligt gott minne. Hennes farmor hade lärt visan i sin ungdom.

Skriv endast på denna sida!